

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijziging voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Helena Deja en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Poolse verzoekster Helena Deja, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1903 te Raciaz (Polen) geboren en verblijft sedert 1950 onafgebroken in ons land. Verzoekster is kloosterzuster.

Wolter Jan Eysink, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1912 te Bogor in Indonesië uit Nederlandse ouders geboren. In 1929 trad hij in dienst van het Nederlands-Indische Gouvernement. Uit angst zijn betrekking te zullen verliezen opteerde hij in november 1951 voor de Indonesische nationaliteit. Verzoeker kwam in juni 1958 naar ons land. Als administrateur voorziet hij in zijn onderhoud.

De Belgische verzoeker Josephus Cornelis Johannes van Gerven, genoemd in artikel 1, onder 3, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Hij is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw. Als timmerman voorziet adressant in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De Duitse verzoeker Paulus Petrus Mathias Gitzinger, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1931 te Maastricht geboren en heeft daar steeds gewoond. Zijn moeder is van Nederlandse origine. Als bankwerker-monteur heeft hij genoegzame inkomsten.

In artikel 1, onder 5, wordt voorgedragen de Britse verzoekster Alida Berendina de Graaff, die in 1934 te Southgate (Groot-Brittannië) werd geboren. Kort na haar geboorte kwam zij naar ons land, waar zij werd opgenomen in een Nederlands pleeggezin. Verzoekster is in geest en leven Nederlandse geworden. Als onderwijzeres voorziet zij in haar onderhoud.

De Indonesische verzoeker Tiauw Siang Kwee, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1924 te Soerabaja (Indonesië) geboren en woont sedert 1948 in ons land. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw; zijn beide kinderen zijn hier te lande geboren. Verzoeker studeert farmacie. Als psychodiagnostisch assistent bij het Marine-Opkomst Centrum te Voorschoten voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

De verzoeker Loïsius Johannes Alexander van Lieshout, genoemd in artikel 1, onder 7, is Nederlander van geboorte. In 1939 werd hij door zijn werkgever uitgezonden naar de Verenigde Staten van Amerika; in 1952 verkreeg hij de Amerikaanse nationaliteit. Verzoeker wil gaarne in zijn oude nationaliteit worden hersteld. Hij is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw en is thans in Mexico woonachtig. Als technisch-commercieel directeur van een electro-technische onderneming heeft verzoeker ruime inkomsten.

Ursula Matheis, de Duitse verzoekster genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1923 te Bochum (Duitsland) geboren. Na het huwelijk van haar moeder met een Nederlander kwam adressante in 1931 naar ons land. Zij onderscheidt zich niet van een Nederlandse van origine. Als verkoopster verdient zij het brood.

De staatloze verzoeker Wilhelm Sandtke, genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1917 te Dordrecht geboren en heeft daar steeds gewoond. Hij voelt zich Nederlander. Zijn echtgenote en zijn zoon bezitten de Nederlandse nationaliteit. Als chef-verkoper voorziet adressant in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De verzoeker Marjan Sobus, genoemd in artikel 1, onder 10 werd in 1925 te Zdzary in Polen geboren en is van Poolse herkomst. Gedurende de oorlogsjaren werd hij verplicht te werk gesteld in Duitsland. Na de bevrijding nam verzoeker als vrijwilliger dienst bij de Amerikaanse bezettingstroepen. In 1947 werd hij in ons land toegelaten. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw kan verzoeker als ingeburgerd worden beschouwd. Als buffetchef verdient hij het brood voor zich en zijn echtgenote.

In artikel 1, onder 11, wordt voorgedragen de van origine Nederlandse verzoeker Johan van Spall. Hij werd in 1906 te Soerakarta (Indonesië) geboren. Zijn echtgenote is eveneens Nederlandse van geboorte. In verband met zijn werkkring opteerde adressant voor de Indonesische nationaliteit. In augustus 1958 kwam hij met zijn gezin naar ons land. Verzoeker geniet ondersteuning.

Wymar Waitz, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 12, werd in 1931 te Makassar (Indonesië) geboren. Hij verloor zijn oorspronkelijke Nederlandse nationaliteit ten gevolge van zijn optie voor het Indonesische staatsburgerschap. Verzoeker woont sedert oktober 1955 in ons land. Als hulpmonteur verdient hij het brood.

De in artikel 2 genoemde verzoekers bezitten allen de Indonesische nationaliteit. Met uitzondering van de onder 3 voorgedragene, voor wie zulks geschiedt om hierna te noemen redenen, worden zij voor kosteloze naturalisatie voorgedragen, omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatskundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren. Van allen kan worden gezegd, dat zij zijn geassimileerd.

Jan Willem Ferdinandus, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1929 te Soekamandi (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1949 hier te lande. Als kantoorbediende voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoekster Frieda Ida Sophia Muskita, genoemd in artikel 2, onder 2, werd in 1938 te Makassar (Indonesië) geboren. Zij woont sinds 1951 in ons land. Haar stiefvader alsmede drie van haar broers hebben het Nederlanderschap reeds door naturalisatie verkregen. Als inpakster voorziet verzoekster in haar onderhoud.

Gerrit Pieters, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1893 te Brummen (Gelderland) geboren en bezat oorspronkelijk de Nederlandse nationaliteit. In 1920 vestigde hij zich in het voormalige Nederlands-Indië. Na eerst een aantal jaren aldaar als particulier werkzaam te zijn geweest, trad verzoeker in 1930 in dienst van het Gouvernement. Na de soevereiniteitsoverdracht opteerde hij uit maatschappelijke overwegingen voor de Indonesische nationaliteit. In 1953 verloor hij zijn werkkring en in november 1958 werd hij met zijn echtgenote en zoontje op Rijksvoorschotbasis naar Nederland overgebracht. Gezien verzoekers leeftijd en zijn gedeelte-

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

lijke invaliditeit lijkt het uitgesloten, dat hij weder in het arbeidsproces kan worden opgenomen. Adressant is dan ook niet in staat het voor naturalisatie wettelijk verschuldigde bedrag te voldoen. Na zijn eventuele naturalisatie zal hij zijn pensioen hier te lande uitbetaald krijgen. In verband hiermede komt het de ondergetekende billijk voor deze verzoeker voor kosteloze naturalisatie in aanmerking te doen brengen.

De verzoeker Robert Serpara, genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1919 te Nila (Indonesië) geboren. Sedert 1944 is hij onafgebroken in dienst van de Koninklijke Marine. Verzoeker kwam in 1951 met zijn gezin naar ons land. Hij heeft de rang van matroos der 1e klasse.

In artikel 2, onder 5, wordt voorgedragen Gonnie Soegondo, die in 1894 te Kradenan (Indonesië) werd geboren. Van 1911 tot 1950 diende hij vrijwel onafgebroken bij het Koninklijk Nederlands-Indische Leger, laatstelijk in de titulaire rang van reserve-kolonel der infanterie. Bij Koninklijk besluit van 23 augustus 1948, nr. 54, werd hem het officierskruis in de orde van Oranje-Nassau met de zwaarden verleend. Na zijn ontslag uit Nederlandse militaire dienst, ging adresant over naar het leger van de Republiek Indonesië waarin hij tot februari 1955 diende. Vervolgens was hij tot november 1958 directeur van de Padangse Spaarbank. Adressant, die ook na de soevereiniteitsoverdracht nog zeer veel in Nederlandse kringen verkeerde, bleef zich ondanks zijn werkkring meer Nederlander dan Indonesisch staatsburger voelen. In november 1958 verliet hij dan ook zijn geboorteland en maakte hij gebruik van de hem geboden gelegenheid om zich in Nederland te vestigen. De ondergetekende acht het billijk deze maatschappelijke Nederlander, die gehuwd is met een van origine Nederlandse vrouw, met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn voor naturalisatie in aanmerking te doen brengen.

De verzoeker Ferdinand Gustaaf Vincent de Vorst, genoemd in artikel 2, onder 6, werd in 1928 te Soerabaja (Indonesië) geboren en is van Chinese herkomst. Voor de soevereiniteitsoverdracht was hij werkzaam bij de Mariniersbrigade. In december 1949 werd hij overgebracht naar Nederlands-Nieuw-Guinea. Vervolgens nam hij dienst bij het Korps Mariniers. Van oktober 1950 tot oktober 1957 verbleef hij in ons land, waarna hij opnieuw naar Nederlands-Nieuw-Guinea werd uitgezonden. Hij bekleedt de rang van korporaal der Mariniers. Verzoeker, die meende Nederlander te zijn,

verzuimde gebruik te maken van zijn recht van optie voor de Nederlandse nationaliteit. Hij is gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw.

De verzoeker Frans Hubert Wessels wordt voorgedragen in artikel 2, onder 7. Hij werd in 1935 te Lawang (Indonesië) uit Nederlandse ouders geboren. Verzoeker verloor zijn oorspronkelijke nationaliteit ten gevolge van de door zijn vader uitgebrachte optie voor het Indonesische staatsburgerschap. Sedert december 1957 verblijft hij in ons land. Als fabrieksarbeider verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

De verzoeker bekend als Theodoor Wortman, genoemd in artikel 2, onder 8, werd in 1920 te Semarang (Indonesië) geboren. In 1951 opteerde hij voor de Nederlandse nationaliteit en werd hij in het bezit gesteld van een Nederlands paspoort. In 1954 bleek dat aan de afgelegde optieverklaring geen rechtsgevolg kon worden toegekend. Hierna diende adresant een verzoek om naturalisatie in. Hij is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse en verblijft sedert november 1957 in ons land. Verzoeker volgt een omscholingscursus tot precisiebankwerker en ontvangt hiervoor een loondervingsvergoeding. Zijn echtgenote is als typiste werkzaam. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om verzoeker de namen waaronder hij bekend staat bij de wet te verlenen. Ook in dit geval acht de ondergetekende termen aanwezig om de betrokkene met afwijking van de vijfjarige verblijfstermijn voor naturalisatie voor te dragen.

Met uitzondering van de Poolse verzoekster, genoemd in artikel 1, onder 1, en de Britse verzoekster, genoemd in artikel 1, onder 5, geldt ten aanzien van allen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

Voornoemde Britse verzoekster moet om haar Britse nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van haar naturalisatie daarvan afstand doen. Zij heeft zich daartoe bereid verklaard.

De voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.